

مروری بر اصول روانشناسی محیط در طراحی شهری

میلاد نوروزی^{۱*} - سجاد نقدی چقاگنجی^۲

^{۱*} - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.
Milad_68n@yahoo.com

^۲ - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، کرمانشاه، ایران. s.naghdi1366@gmail.com

چکیده

طراحی شهری به مثابه حرفه دانش ساماندهی کیفی عرصه های بیرونی با چهار بعد سروکار دارد. بعد چهارم که برخی فیلسوفان نیز بر اهمیت آن در روند ادراک تغییرات و تکامل هستی تأکید دارند، بعد زمان است. از آنجا که هر نوع توسعه شهری نیازمند ادراک شرایط زمانی در دوره های متفاوت زندگی است، کاربرد و اهمیت این بعد در نظام شهرسازی و معماری و به صورتی ویژه در این بحث مشهود است. اما خاستگاه و الزامات مورد نظر در توجه به بعد زمانی و به تبع آن حسی که از زمان ادراک می گردد، نیازمند شناخت مبانی و کاربردهای آن در طراحی شهری است. ادراک و شناخت انسان از شهر، براساس رابطه ی دو سویه وی با محیط شهری شکل می گیرد. دانش طراحی شهری که هدف خود را دستیابی به محیط زیست نیکو برای انسان می داند، در پی شناسایی راه های عمق بخشی به این رابطه، بیشتر از دستاوردهای دانش روانشناسی محیط بهره می گیرد. فلسفه را "فلسفه" جسته است. اما ادراک، به عنوان یک موضوع معرفت شناختی، ریشه های مفهومی خود را از دیگر حوزه های معرفتی از جمله می توان خاستگاه مفهوم پردازی در زمینه ادراک دانست، هرچند طراحان شهری کمتر از این منظر به ادراک نگریسته اند. هدف اصلی پژوهش مروری بر جایگاه و ارتباط روانشناسی محیط با طراحی شهری و استخراج اصول روانشناسی محیط در طراحی شهری می باشد. روش تحقیق پژوهش توصیفی تحلیلی می باشد. نتایج نشان می دهد که از دیدگاه روانشناسی محیط مولفه های میزان روشنایی، شکل فضا، رنگ، تراکم جمعیت، فضای سبز، بویایی در طراحی شهری مطلوب تاثیر گذار می باشد.

واژگان کلیدی: روانشناسی، روانشناسی محیط، طراحی شهری، ادراک